

מעקב הומניטרי

ינואר 2011

צלום: יאניה מוריאלי

מלון שפרד, שיחי נהאח ירושלים המזרחית. 9 בינואר 2011.

סקירה כללית

אירועי חודש ינואר - הרג אזרחים, הריסות והגבלות גישה מתמשכות - הדגישו מספר בעיות מערכתיות המחלישות את ההגנה על אזרחים ואת תנאי החיים של האוכלוסייה הפלסטינית. בשל טבען המושרש של הבעיות הללו, רבים מאמצעי ההתמודדות והמאמצים להקל במצב אינם אפקטיביים כמעט בכלל לשיפור מצבם של הפגיעים והחלשים ביותר.

החודש נהרגו בשפ"כ בהקשר של האלימות הישראלית-פלסטינית 11 פלסטינים, לפחות שמונה מתוכם אזרחים בלא קשר לפלגים חמושים כלשהם. ככוח הכובש, מוטלת על מדינת ישראל החובה הבסיסית לוודא שמקרי ההרג הללו ייחקרו ביסודיות, וכי - בכפוף לממצאי החקירה - האחראים למעשים לא חוקיים יישאו בתוצאות מעשיהם. ברם, ניסיון השנים האחרונות מלמד כי המוסדות והמנגנונים שהוקמו על מנת לחקור מעשי הרג שבהם מעורבים

תוכן העניינים

חששות לנוכח היעדר אחריות בכל האמור בהרג אזרחים	2 עמי
מלון שפרד: נמשכת פעילות מתנחלים בשכונות מגורים פלסטיניות.....	5 עמי
המאבק לשרוד: רקע להריסות בדקייקה - פרק זה מבוסס בעיקר על חומר שהתקבל מייבמקום - מתכננים למען זכויות תכנון".....	5 עמי
המחסור בתרופות בעזה מגיע לשיא חסר תקדים	7 עמי
הגבלות מעבר פוגעות בייצור קמח ובמיזמי בנייה	8 עמי
מחסור במשקעים פוגע במחיית החקלאים.....	10 עמי

חיילים או מתנחלים ישראלים אינם עונים על אמות המידה המינימליות של מהירות, עצמאות ויעילות, ובכך מאפשרים לאחראים למעשים לא חוקיים לצאת פטורים מעונש.

בעיות מבניות נמנות גם עם הגורמים לפגיעות של מרבית התושבים הפלסטיניים של שטח C וירושלים המזרחית. החודש הרסו הרשויות הישראליות 13 מבנים שנבנו בלי היתר בקהילה הבדואית של דקייקה (נפת חברון), ביניהם תשעה אוהלי מגורים וכיתת לימוד, והביאו לעקירתם בכפייה של 50 בני אדם. סוג זה של הריסות מתבצע בהקשר של משטר תכנון והקצאת אדמות לא מספיק ומפלה, שבו יכולים פלסטינים להשיג היתרי בנייה רק באחוז אחד משטח C. צורכיהן העכשוויים והעתידיים של התנחלויות, לעומת זאת, מוצאים מענה בתוכניות שאושרו על ידי הרשויות הישראליות, בעוד שנגד עשרות מאחזים קטנים שנבנו בלא תוכנית או היתרי בנייה (שישה מהם בקרבת דקייקה לבדה) לא ננקטים כמעט אמצעי אכיפה.

מצב דומה קיים בירושלים המזרחית, היכן שהשטח שהקצו התקנות המוניציפאליות לפיתוח פלסטיני מהווה רק 13 אחוזים - מרביתם כבר בנויים - מכלל השטח המסופח. וגם אל שטח קטן זה פולשות עמותות מתנחלים, המשתלטות- בתמיכת המדינה - על נכסים, במיוחד בעיר העתיקה ובסביבותיה. החודש נהרס מלון שפרד בשכונת שיחי גיראח, כדי לפנות מקום ליחידות דיור חדשות להתנחלות, שעשרים מהן כבר קיבלו את אישור הרשויות. בשטחים שעמותות מתנחלים בחרו להן למטרה לפעילותן גורשו משפחות פלסטיניות בכוח מבתיהן, השימוש במרחב הציבורי הוגבל במידה גוברת וכן גברו המתיחות והאלימות, שהשפיעו לרעה במיוחד על ילדים.

ברצועת עזה, כמה מהמאפיינים העיקריים של מערכת הגבלות הגישה שמטילה ישראל נותרו בלא שינוי, למרות ההכרזה על ההקלה במצור ב-2010 ביוני 2010. כתוצאה מכך נותרת מרבית האוכלוסייה פגיעה ותלויה בסיוע. בשבעת החודשים האחרונים אושרו מספר מיזמי בנייה של ארגונים בינלאומיים.

ברם, פעולתו המוגבלת של המתקן היחיד המשמש לשינוע חצץ (רצועת המסוע במעבר קרני) סיכלה את ההתקדמות ביישום המיזמים הללו. כתוצאה מכך, בינואר נאלצה סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם להקפיא ארבעה מיזמים. המתקן במעבר קרני צפוי להיסגר בזמן כלשהו במרס 2011; אף שמתקן חלופי נבנה במעבר כרם שלום, המעבר יגדיל משמעותית את עלויות השינוע, ויכביד את העול על משאכיהן הכספיים של סוכנויות הסיוע, שמלכתחילה כורעים תחת הנטל. ובינתיים לא נצפתה כל התקדמות ביישומה של ההודעה הישראלית מן ה-8 בדצמבר 2010, על כך שישראל תתיר יצוא הריטים, מוצרי טקסטיל ותוצרים חקלאיים. למעט מספר מוגבל של יוצאים מן הכלל, האיסור על תנועת בני אדם אל תוך עזה וממנה דרך מעבר ארז נותר בעינו.

על מנת לטפל בסוגיות היסוד המערכתיות התורמות לפגיעותם של אזרחים פלסטיניים דרושים שינויים מהותיים, ולא תיקונים לגופו של עניין. דרושים אמצעים שיבטיחו אחריות רבה יותר בכל האמור באובדן חיי אדם; יעניקו לפלסטינים גישה יעילה לאדמות בשטח C ובירושלים המזרחית; ויבטיחו זרימה חופשית של סחורות ובני אדם אל תוך עזה וממנה, כשהגבלות ישמשו במקרים חריגים בלבד, בכל עת שצורכי ביטחון לגיטימיים יצריכו זאת.

חשש לנוכח היעדר אחריותיות (accountability) בכל האמור בהרג אזרחים

בינואר רשם המשרד לתיאום עניינים הומניטריים (OCHA) הרג של 11 פלסטינים וחיילי ישראלי אחד, בהקשר של אלימות ישראלית-פלסטינית בשפ"כ¹. שבעה ממקרי המוות של פלסטינים התרחשו בגדה המערבית - נתון שהוא הגבוה ביותר בחודש יחיד מזה כמעט שלוש שנים. לפחות שמונה מן ההרוגים הפלסטיניים במשך החודש היו אזרחים שלא היה להם כל קשר לפלגים חמושים כלשהם. אחד מהם נכנע מטיל שירתה קבוצה פלסטינית מעזה לעבר דרום ישראל, שניים נורו על ידי מתנחלים בגדה המערבית, וחמישה נהרגו על ידי כוחות ישראליים בתקריות נפרדות.²

אף שהגנסיבות שבהן התרחשו כמה מהתקריות הללו הן לא ברורות או שנויות במחלוקת, די בעובדה שהקורבנות היו בני אדם הנהנים מהגנה מיוחדת (על אזרחים) בתוקף החוק ההומניטרי הבינלאומי המוענק לאזרחים תחת כיבוש צבאי, בכדי להצדיק חקירה יסודית ומקיפה. יתרה מכך, מתוקף מתוקף המשפט הבינלאומי, בעניין זה חוק זכויות האדם הבינלאומי, מדינות מחויבות לחקור מקרים בהם יש חשד להפרות של זכויות אדם, ואם הראיות מצדיקות זאת, להעמיד לדין את האחראים להן. חקירות כאלה צריכות להיות מהירות, בלתי תלויות, ללא משוא פנים ועילות.³

הצבא הישראלי מנהל אמנם חקירות לבדיקת הרג של אזרחים פלסטיניים בידי כוחותיו בשפי"כ, אבל קיים חשש שחקירות אלה אינן עומדות באמות המידה הדרושות, לרבות מהירות, אי תלות, העדר משוא פנים, ועילות ומאפשרות למבצעי הפרות החוק לצאת בלא עונש.

"מ-148 המקרים בהם נהרגו אזרחים פלסטיניים בין השנים 2006-2009 ואשר נבדקו על ידי רשויות הצבא הישראלי, התבצעה חקירה רק ביחס ל-23 מקרים; עד כה באף אחד ממקרים אלה לא הוגש כתב אישום"

האמצעי העיקרי המשמש את הצבא הישראלי לחקור מקרים כאלה הינו "תחקיר מבצעי". על פי ממצאי תחקיר כזה, הפרקליט הצבאי הראשי (פצ"ר) עשוי להחליט להורות על פתיחה בחקירת מצי"ח, המנגנון היחיד שיכול להביא להגשת תביעה. יחד עם זאת, כפי שדיווחו ארגוני זכויות אדם ישראליים שונים, השימוש בתחקיר המבצעי כבסיס לקביעת הצורך בחקירה פלילית הינו בעייתי.⁴ ראשית, המטרה העיקרית של התחקיר היא שיפור של מבצעים עתידיים - "הפקת לקחים", ולא ניסיון לזהות התנהגות פלילית אפשרית. מסיבה זו נשען התחקיר אך ורק על תיאורי ההתרחשויות שמוסרים חיילים, מבלי לגבות עדויות של עדי ראיה אחרים. שנית, לעיתים קרובות הממונים על ניהול התחקיר מהווים חלק משרשרת הפיקוד של המעורבים ישירות בתקרית, ולפיכך עלולים להיות מושפעים מממצאיו.

בעיה נוספת נובעת מן העובדה שמרגע סיומו של "התחקיר המבצעי" יכולים לעבור חודשים, או אף שנים, בטרם יחליט הפצ"ר האם להורות למצי"ח לפתוח בחקירה. עיכובים ממושכים ממין זה פוגמים קשות ביעילות כל חקירה שנפתחת בסופו של דבר, הואיל וייתכן שעד אז כבר לא ניתן יהיה לבצע נתיחה שלאחר המוות או לגבות עדויות בשטח, ועדויות עדי ראייה עלולות להיות פחות מפורטות או מהימנות.

לדברי "בצלם", נכון לאוקטובר 2010, מתוך 148 המקרים שהארגון עקב אחר הטיפול בהם, של הרג אזרחים פלסטינים בשנים 2006 עד 2009 (למעט מקרי הרג במהלך "עופרת יצוקה"), ב-23 מקרים (15.5 אחוזים) הורה הפצ"ר על פתיחה בחקירת מצח, שאף אחת מהן לא הובילה עד עתה להגשת כתב אישום; ב-41 מקרים (28 אחוזים) הוחלט שלא לפתוח בחקירת מצי"ח, וב-84 מקרים (56.5 אחוזים) טרם הגיע הפצ"ר להחלטה.⁵

כן קיימים חששות חמורים בנושא אכיפת החוק על מתנחלים הנוקטים אלימות כלפי פלסטינים ורכושם.⁶ דאגה מיוחדת מעורר היעדר המשך מעקב נאות מצד משטרת ישראל בחקירת תלונות המוגשות על ידי פלסטינים. מקרים של הרג פלסטינים בידי מתנחלים הם אמנם נדירים יחסית, אך "יש דין" מדווח כי יותר מ-90 אחוזים מתיקי החקירה בשורה של מתקפות מתנחלים, שהארגון עוקב אחריהם, נסגרו על ידי משטרת ישראל בלא שנגד החשודים הוגשו כתבי אישום.⁷

אף שאינה מחויבת לאמנות ספציפיות, ישות הממלאת תפקידי ממשלה, כמו שלטון החמאס ברצועת עזה, מחויבת אף היא - מכוח החוק המנהגי - לנקוט אמצעים שיבטיחו נשיאה באחריות בכל האמור בהפרת זכויות אדם. עם זאת, המידע הזמין מצביע על כך שמעט האמצעים שנקטו על ידי חמאס לחקור פלגים חמושים בכל האמור בהרג אזרחים ישראליים או פלסטיניים, לרבות כתוצאה מירי טילים "אינם אמינים ואינם כנים"⁸

חשיפת האמת במקרים המביאים לאובדן חיי אזרחים, והבאתם לדין של האחראים למעשים בלתי חוקיים הינם צעדים הכרחיים להגנה על אוכלוסייה אזרחית, וזכותם הבסיסית של הקורבנות ובני משפחותיהם.⁹

צולם: GVC.

שעבאן קרמוט ליד ביתו הקודם. צולם כיום בו נהרג שעבאן ב-10 בינואר 2011

שעבאן קרמוט בן ה-67 היה חקלאי עזתי, אב לחמישה וסב לנכדים רבים, שזה עשרים וחמש שנים עיבד את אדמתו בבית חנון, ליד הגדר המפרידה בין ישראל לעזה. ב-10 בינואר 2011 נורה קרמוט למוות בעת שעבד את אדמתו. חיאלד, בנו בן ה-20 שנלווה אליו באותו יום, היה בקרבת מקום כשמת.

חיאלד - "באותו יום קמנו מוקדם, כרגיל, ואחרי שהתפללנו יצאנו יחד לחווה. הגענו ב-6.15 בבוקר. מאחר שזו אינה עונת הזריעה, בילינו את הימים הקודמים

בניקוי האדמה ובכינוי השרידים ההרוסים של מערכת השקיה ישנה שהיתה צמודה לצריף שלנו, שנמצא במרחק כ-600 מטרים מהגדר." עד למתקפת "עופרת יצוקה" התגוררה המשפחה בצריף, שאותו נאלצה לנטוש בשל בעיות גישה ובטיחות.

"בשעות הבוקר המוקדמות אנחנו שומעים בדרך כלל קולות ירי מהמגדלים, רק כמה קליעים שנועדו להרתיע ציידי ציפורים ולהרחיק אותם מהגדר, אבל באותו בוקר לא שמענו ולא ראינו שום דבר משונה או חריג."

לקראת הצהריים הגיעו כמה מאנשיו של ארגון לא ממשלתי בינלאומי, GVC, לבקר את האב ובנו. הם שיקמו באר בקרבת מקום ובאו לראות את המשפחה ולתעד אותה. אחרי שהאורחים עזבו הכינו האב והבן ארוחת צהריים.

"ישבנו על המרפסת ואכלנו ארוחת צהריים. אחר כך הלכתי למרחק 200 מטרים מדרום לבית כדי לאסוף קצת פסולת בניין... כשהלכתי, שמעתי שריקה של כדורים שחלפו לידי... ואז שמעתי את אבא שלי קורא לי... [אבל] לא היה לי מושג איפה הוא, ולכן רצתי אל תוך הבית לחפש אותו... ואז מצאתי אותו שוכב על גבו במרחק כ-13 מהבית. כשהגעתי אליו לא היו יריות במקום. ברגע שהזזתי אותו הוא התחיל לירוק דם. בגלל ההלם, לא הייתי מסוגל לחשוב. אחר כך רצתי אל קבוצה של אנשים שאספו פסולת בניין עם מחפר, במרחק כ-300 מטרים מדרום לנו. הם באו ואנחנו לקחנו את אבא שלי על המחפר לכיוון בית החולים. האמבולנס הגיע [כשהיינו] בדרך לבית החולים של בית חנון. בבית החולים אמרו לי שאבא שלי נפצע, אבל אני הייתי בטוח שהוא מת. הוא נפגע משלושה כדורים - שניים בצוואר ואחד בגב. החמור שהיה לידי לא נפצע.

עכשיו אני כוחד מדי לחזור לאדמה. זה היה מקור ההכנסה היחיד של המשפחה שלנו. לא היה שום דבר שיכול היה לגרום לתקרית הזו. אני לא יודע למה הוא נורה. בסך הכול עיבדנו את האדמה שלנו."

הצבא הישראלי מגביל את גישתם של פלסטינים לשטחים הנמצאים במרחק של עד 1,500 מטרים מהגדר בין ישראל לעזה, באמצעות פתיחה ביירויות אזהרה" על מי שנכנסים לאזור זה או שוהים בו. בשנת 2010 רשם המשרד לתיאום עניינים הומניטריים בהקשר זה הרג של 51 פלסטינים, ביניהם 12 אזרחים, ופציעה של 181 אחרים, 158 מהם אזרחים.¹⁰

מלון שפרד: נמשכת פעילות מתנחלים בשכונות מגורים פלסטיניות

ב-9 בינואר הרסו הרשויות הישראליות חלק ממלון שפרד בשכונת שייחי גיראח שבירושלים המזרחית, כהכנה לקראת הקמתן של יחידות דיור חדשות להתנחלות באזור. המלון, שנבנה במקור בשנות השלושים של המאה העשרים, הופקע על ידי האפוטרופוס לנכסי נפקדים וב-1985 הועבר לידי עמותת מתנחלים. על פי תוכנית שהוגשו לעיריית ירושלים, הכוונה הינה לבנות במקום כ-90 יחידות דיור. לפחות 20 יחידות מגורים כבר אושרו רשמית.¹¹

מול מלון שפרד נמצא כרם אל מופתי, מטע זיתים ששטחו כ-40 דונמים, שהופקע ב-1967 על ידי האפוטרופוס הישראלי לנכסי נפקדים. לאחר מכן הוחזר השטח לעמותת המתנחלים "עטרת כהנים", המתכוונת להקים עליו 250 יחידות דיור. ברובע כרם אל גיעוני/ שמעון הצדיק גורשו יותר מ-60 פלסטינים מבתיים שנמסרו לאחר מכן לקבוצות מתנחלים. נגד שמונה חמולות נוספות באזור נפתחו הליכי גירוש רשמיים. על פי התוכניות שהוגשו לעיריית ירושלים, המתנחלים מתכוונים להרוס את כל 28 הבתים הפלסטיניים באזור כדי לפנות מקום ליחידות דיור חדשות שייבנו באזור לצורכי התנחלות.¹² ברובע מגורים סמוך, קובניית אום הארון, הגיע מאבק משפטי ממושך אל קיצו בספטמבר 2010, כשבית המשפט העליון הישראלי פסק לטובת עמותת מתנחלים, הטוענת לבעלות על האדמה קודם ל-1948, פסיקה שהעלתה את הסבירות ש-200 הפלסטינים המתגוררים באזור יגורשו וייעקרו בכפייה בעתיד. ההריסה עוררה גינוי בינלאומי נרחב.

התפתחות זו מהווה חלק מתוכנית רחבה יותר להרחבת ההתנחלויות בתוך שכונות מגורים פלסטיניות, באזור של ירושלים המזרחית המכונה "האגן ההיסטורי" וכולל את הרובע המוסלמי והנוצרי של העיר העתיקה ואת שכונות סילואן, שייחי גיראח, א-טור (הר הזיתים), ואדי ג'וז, ראס אל עמוד וגיבל מוכאבר.

מעריכים כי בשכונות פלסטיניות באזור "האגן ההיסטורי" מתגוררים כ-2,000 מתנחלים, בבתים

שהופקעו באמצעות חוק נכסי נפקדים; על בסיס בעלות יהודית קודמת לכאורה; במבנים שנרכשו מבעליהם הפלסטיניים; ובבתי מגורים שנבנו במיוחד לשם כך במימון עמותות מתנחלים. בנוסף על נוכחות זו באמצעות מגורים, פעילות ההתנחלות באזורים הללו מאופיינת גם בפעילות ארכיאולוגית ובהקמת אתרי תיירות ומרכזי מבקרים, במיוחד באזור ואדי חילוה בסילואן, שם מקיימת עמותת המתנחלים אלעייד סיורים מודרכים ומפקחת על חפירות ארכיאולוגיות בגן הלאומי עיר דוד. כמו כן קיימת יוזמה, הזוכה לגיבוי ממשלתי, לחבר את ההתנחלויות הללו יחד ליצירת רצף של גנים סביב "האגן ההיסטורי" והמדורן המזרחי של הר הצופים (תוכנית "המרחבים הפתוחים").

במקרים הקשים ביותר - כמו בעיר בעתיקה, בסילואן ולאחרונה בשייחי גיראח - גרמו הפקעות בידי מתנחלים לאובדן רכוש ולגירושם של תושבים פלסטיניים שהתגוררו במרום זה שנים. השלכות הומניטריות אחרות כוללות הגבלות על המרחב הציבורי ועל הצמיחה של בנייה למגורים עבור תושבים, כשטחים הסובלים ממילא מצפיפות יתר קיצונית, ממחסור בדיור שנבנה עם היתרי הבנייה הנדרשים, ומשירותים לא מספיקים. בנוסף על כך, הקרבה הפיזית בין מתנחלים לתושבים פלסטינים, והאבטחה המוגברת הנלווית לנוכחות מתמשכת של מתנחלים, מעצימות את הפוטנציאל למתיחות ואלימות: ארגונים לזכויות אדם דיווחו לאחרונה על עלייה חדה במספר ילדים שנעצרו על ידי הרשויות הישראליות בסילואן, בעקבות תקריות עם מתנחלים ומאבטחים.¹³

המאבק לשרוד: רקע על ההריסות בדקייקה¹⁴

ב-12 בינואר הרסו הרשויות הישראליות 13 מבנים בבעלות פלסטינית בכפר הבדואי דקייקה, השוכן בשטח C בנפת חברון, בגין היעדר היתרי בנייה שמנפיקה ישראל. ההריסות, שכללו תשעה אוהלי מגורים וכיתת לימוד, הביאו לעקירתם בכפייה של 50 בני אדם, ביניהם 30 ילדים, ופגעו בשבעה בני אדם נוספים.¹⁵ לדברי הארגון הישראלי "במקום - מתכננים לזכויות תכנון", שעבד בצמוד עם הכפר,

מאז 1998 הוצאו נגד מבנים בדקייקה קרוב ל-40 צווי הריסה; 17 מבין המבנים שהוצאו נגדם צוים נהרסו, רובם בחודש זה.

דקייקה הינו כפר שאוכלוסייתו מונה כ-300 פלסטינים, והוא ממוקם ליד הקו הירוק והתוואי המתוכנן לגדר בדרום הר חברון. הכפר, שתושביו המתגוררים באזור זה עשרות שנים, אינו מחובר לרשת החשמל או המים והגישה אליו היא בדרכי עפר. התושבים, המתפרנסים למחייתם ממרעה ומחקלאות (גידול חיטה ושעורה) הם פליטים המקבלים באופן קבוע סיוע במזון מתוכנית המזון העולמית או מסוכנת הסעד והתעסוקה של האו"ם; קרוב לוודאי שההריסות שבוצעו לאחרונה יגבירו את תלותה של הקהילה בסיוע.

לדברי ארגון "במקום", תושבי דקייקה פועלים זה שנים, ולשווא, לזכות בהכרה כיישוב ולגרום למנהל האזרחי הישראלי להכין עבורם תוכנית מתאר שתענה על צרכי האוכלוסייה. כרגע התכנון בדקייקה מוכתב על ידי תוכנית מתאר אזורית שאושרה לפני 70 שנה, בימי המנדט הבריטי. בתוכניות המנדטוריות הללו כל אזור דרום הר חברון הינו חלק מ"אזור מדבר יהודה", שאין לגביו מפרט תכנון; כתוצאה מכך, לפני שהתושבים יוכלו להגיש בקשות להיתר בנייה, יש לפתח ולאשר עבורם תוכנית מתאר. במקום להכין תוכניות מתאר שיאפשרו את פיתוח היישובים באזור, הכין המנהל "תוכניות תיחום" לכמה כפרים באזור, שבתוכן הוא מתיר בנייה; ברם, בדקייקה לא יושמה אפילו גישה זו. משום כך, אם ברצונם למצוא מענה לצרכי הגידול הטבעי, לא נותרת לתושבים ברירה אלא לבנות באופן "בלתי חוקי".

ב-2005 עתרו התושבים, יחד עם הארגון הישראלי "רבנים למען זכויות אדם", לבית המשפט העליון הישראלי, בבקשה שיבטל צווי הריסה תלויים ועומדים ויחייב הכנתה של תוכנית מתאר שתפתח פתח לבנייה חוקית. בינואר 2010 דחה בית המשפט את העתירה, אך קבע כי על המנהל "לשקול את התוכניות שהוגשו בשם התושבים".

בעתירה לבית המשפט העליון טענה המדינה כי על התושבים לחיות בתחומי "תוכנית התיחום" שהוכנה עבור הכפר הקרוב ביותר, הממוקם במרחק

כשלושה קילומטרים מצפון לדקייקה. תושבי דקייקה דחו גשה זו כבלתי ישימה, בשל הסכמי בעלות על קרקעות שהתקבלו במהלך השנים במשא ומתן עם תושבים בדואיים אחרים באזור והם מקובלים על כל הצדדים. בדומה לכך, המדינה דחתה את הבקשה להכיר ביישוב ולהכין לכפר תוכנית, כך שלתושבים לא נותרה ברירה אלא לפתח תוכנית בעצמם.

ביוני 2010 החלו התושבים - יחד עם "רבנים לזכויות אדם" ו"במקום" - במלאכה המפרכת של הכנת תוכנית מתאר לכפר, בעזרת מימון הומניטרי מהאו"ם. נכון לעכשיו הסכים המנהל "להקפיא 11 צווי הריסה תלויים ועומדים"¹⁶ עד להגשת התוכנית. יחד עם זאת, לאחר מכן הוציא המנהל "צווי הריסה חדשים נגד מבנים כפר. ב-11 בינואר 2011 נדחתה הבקשה להשעיית צווי הריסה, ולמחרת ביצעו אנשי המנהל את ההריסות בכפר.

קשיי התכנון שעיימו מתמודד הכפר בדקייקה אינם יחידים, מאחר שישראל מטילה על הפיתוח הפלסטיני בשטח C הגבלות נוקשות. למעשה, המנהל מתיר לפלסטינים בנייה חופשית בפחות מאחוז אחד משטח C, ביישובים שעבורם הכין המנהל תוכנית מפורטת, או מיוחדת, שטח שרובו כבר בנוי. בכ-70 אחוזים משטח C, כ-44 אחוזים מן הגדה המערבית, הבנייה אסורה בנימוקים שאלו "אדמות מדינה", "שמורת טבע", שטח צבאי סגור או חלק מתחום השיפוט של התנחלות.¹⁷ ב-29 האחוזים הנותרים מותרת להלכה בנייה פלסטינית מוגבלת, אבל עליה לעלות בקנה אחד עם אפשרויות הבנייה הצרות שמתירות התוכניות המנדטוריות. ברם, בשל הפרשנות המגבילה שנותנות הרשויות הישראליות לתוכניות הללו, כמעט בלתי אפשרי לפלסטינים לקבל היתר בנייה.

ובעוד שעל הבנייה הפלסטינית בשטח C מטיל המנהל הגבלות חמורות, בהתנחלויות ובמאחזים הוא נוהג ביחס מפלה, ומאשר תוכניות מפורטות עבור כמעט כל ההתנחלויות בגדה המערבית. בנוסף על כך, בעוד שלמאחזים - שרכים מהם נבנו על אדמה בבעלות פרטית פלסטינית - אין תוכניות מאושרות ולפיכך אין להם גם היתרי בנייה, הם נדרשים רק לעיתים נדירות להתמודד עם הריסת מבנים. על פי מידע שמסר "שלום

הישוב הבדואי דקייקה זוהה כקהילה הזקוקה לסיוע המימון ההומניטרי של האו"ם בשטח C, שאותו פיתח הצוות המוביל של ארגוני הסיוע בשפ"כ בשלהי 2009. לאחרונה קיבל בית הספר בדקייקה, שכיתת לימוד אחת שלו נהרסה החודש, עדיפות להתערבות של קרן החירום הבינלאומית של האו"ם לילדים (יוניצ"ף). בעקבות ההריסות החודש, חילקו הצלב האדום ואגודת הסהר האדום הפלסטיני אוהלים למשפחות העקורות, בעוד שסוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם סיפקה מזון ושמיות ומציעה סיוע בכסף מזומן. ארגון Action Against Hunger - Spain, יחד עם ACTED יחלקו תמיכה ממוקדת במחיה (כלומר מיכלי מים, מספוא וכוי), ויוניצ"ף וכוח המשימה בתחום החינוך פועלים למציאת פתרונות בני קיימא יותר בעקבות הריסת כיתת הלימוד; בינתיים דאג משרד החינוך וההשכלה הגבוהה הפלסטיני לשכן את התלמידים במבנה מגורים סמוך. ארגון "רבנים למען זכויות אדם" מושיט סיוע משפטי (בנוסף על פעילויות התכנון שתוארו לעיל).

בעזה להמשיך לספק שירותים רפואיים מסוימים. עם זאת, קשה לאמוד את השפעת המחסור הגובר על מטופלים, בחלקו בשל מנגנוני התמודדות שונים שאומצו על ידם. ראשית, מטופלים פונים לספקי שירותי רפואה שאינם שייכים למשרד הבריאות, כמו ארגונים לא ממשלתיים וסוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, ומנסים להשיג מהם את התרופות שלהן הם זקוקים; מספר ספקים של שירותי בריאות מדווחים על עלייה במספר המטופלים המבקשים תרופות, במיוחד תרופות שמרכזי הרפואה הראשונית שלהם אינם מחלקים בדרך כלל. שנית, מטופלים רוכשים תרופות על חשבונם, בשוק הפרטי, או מבקשים את עזרת בני משפחתם ברכישת תרופות. עבור אוכלוסייתה המרוששת של עזה, לסוגיית המחיר נודעת חשיבות מרכזית.

כמוצא אחרון, מטופלים מסוימים עשויים להיות מוכנים לטיפול רפואי מחוץ לעזה; עם זאת, היכולת להשתמש בפיתרון זה צומצמה לאחרונה, עם סגירתו של מעבר רפיח בעקבות המאורעות במצרים.

בעקבות משא ומתן שהתנהל בין רשויות הבריאות ברמאללה לעזה בשלהי ינואר, שלח משרד הבריאות ברמאללה ב-1 בפברואר משלוח תרופות לעזה. עם זאת, המשלוח כיסה רק 81 אחוזים מן הפריטים שאזלו. משלוח של מוצרים חד-פעמיים רפואיים היה צפוי להגיע בשבוע של ה-6 בפברואר.

עכשיו, מבין כ-100 מאחזים בגדה המערבית, שישה נמצאים בקרבת דקייקה; כולם מחוברים לרשתות החשמל והמים, לאף אחד מהמבנים אין היתר בנייה, ולמרות זאת לא נקטו הרשויות ישראליות כל אמצעים שהם כנגד הפרות הבנייה.

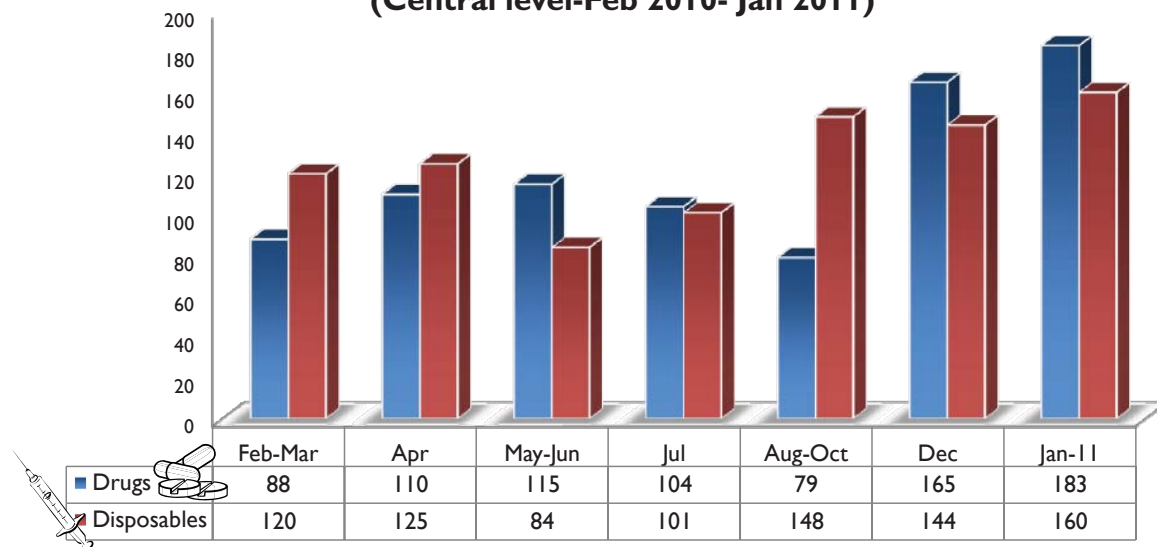
המחסור בתרופות בעזה מגיע לשיא חסר תקדים

המחלוקת המתמשכת בין משרד הבריאות של הרשות הפלסטינית ברמאללה למשרד המקביל לו ברצועת עזה הביאה לעלייה משמעותית במספר התרופות וסוגי הציוד הרפואי שאזלו בחודש ינואר. לדברי רשויות הבריאות המקומיות בעזה, נכון ל-25 בינואר, 183 מתוך 480 תרופות חיוניות (38 אחוזים) ו-160 מתוך 700 מוצרים חד-פעמיים חיוניים בבית המרקחת המרכזי בעזה הגיעו למלאי אפס, דהיינו מלאי שיספיק לפחות מחודש.

בית המרקחת המרכזי מספק תרופות לכל בתי החולים והמרפאות בעזה. מתקנים רפואיים אלה מספקים 40 אחוזים משירותי הרפואה הראשונית בעזה, ו-80 אחוזים משירותי בתי החולים. משרד הבריאות ברמאללה אחראי לספק תרופות למתקני משרד הבריאות הן בגדה המערבית והן ברצועת עזה. מאז 2007, עלו שיעורי התרומות שהגיעו לרמת מלאי אפס בבית המרקחת המרכזי בעזה מ-14 אחוזים בממוצע ב-2007 ל-24 אחוזים בממוצע ב-2010.

המחסורים באספקה רפואית עוררו חששות ביחס ליכולתן של מרפאות הרפואה הראשונית ובתי החולים

Drugs and Disposables at zero stock (Central level-Feb 2010- Jan 2011)

החודש) של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, בשל מחסור בחצץ. המחסור בחיטה הורגש בעיקר בשבועות השני והשלישי של ינואר, בשל הסגירה הבלתי צפויה של המעבר בכמה מהימים שבהם היה מתוכנן להיפתח. עתודות החיטה חודשו אמנם בשבוע האחרון של החודש, אך זה נעשה על חשבון שינוע החצץ.

הגבלות מעבר פוגעות בייצור קמח ובמיזמי בנייה

צפוי גידול בעלויות החיטה והחצץ

משך הפעולה המוגבל של רצועת המסוע במעבר קרני בחלק מהחודש הנוכחי הביא לירידה חדה בעתודות החיטה בעזה, כמו גם לעצירתם של ארבעה מיזמי בנייה (כולל אחד שהיה אמור להתחיל

עדויות להשפעת המחסור על תפקוד מערכת הבריאות

במחסור במלאי יכולים לחול שינויים בהתרעה קצרה. ב-2 בפברואר 2011 זיהה ביקור של סגל ארגון הבריאות העולמי את התופעות הבאות:

- בבית החולים שיפא, בית החולים הגדול ביותר בעזה, קיבלו בסוף ינואר 260 חולי סרטן טיפולים כימותרפיים. יעילות הטיפול תלויה בשילוב של מספר תרופות שונות. ל-100 מבין המטופלים הללו חסר בעת הכתיבה לפחות רכיב אחד של הטיפול, עובדה שסיכנה את הצלחת הטיפול. רופאים במחלקה האונקולוגית דיווחו גם על שיעור גבוה מהרגיל של מטופלים שזנחו את הטיפול ולא התייצבו לביקורי מעקב והמשך טיפול.
- במרכז הרפואי שייחי רדואן בעיר עזה, המרכז הגדול ביותר ברצועת עזה, אזלה לחלוטין האנטיביוטיקה בעת הביקור של סגל ארגון הבריאות העולמי. משמע הדבר שלא ניתן היה לטפל בכמה מהזיהומים הבסיסיים והשכיחים ביותר, כמו דלקת ריאות, שלשול ומחלות עור. רופא שהועבר לא מכבר למרכז דיווח כי גם במרפאה בה עבד קודם לכן היה המצב זהה.
- מרכזי הרפואה הראשונית בעזה דיווחו כי ונטולין, תרופה הדרושה לטיפול בחולי אסתמה - במיוחד ילדים - אזלה. התרופה אזלה כליל גם בבית המרקחת המרכזי בעזה.

באופן כללי, ההמתנה לתרופות מרשם עלולה להביא לאשפוזים ארוכים יותר ולהחלמה איטית יותר, שישיעו על בריאותם של המטופלים ויטילו עלויות נוספות על מערכת הבריאות בעזה, המתקשה ממילא לעמוד בעומס.

עד 500 מטענים בשבוע, לעומת כ-120 מטענים כיום.¹⁸ חיטה ומספוא ישונעו ברצועת מסוע קטנה יותר, שקיבולתה 150-200 מטענים בשבוע, לעומת 120 מטענים המועברים כיום; עם זאת, גם כמות זו תהיה נמוכה מהכמות השבועית הדרושה לשמירה על עתודות מספיקות - 250 מטענים.

אומדנים ראשוניים מצביעים על כך שנוהלי הגב-אל-גב הנוספים, יחד עם עלויות ההובלה הגבוהות יותר הנובעות ממיקומו המרוחק יותר של מעבר כרם שלום, יגרמו לעלייה של לכחות 35 אחוזים בעלויות ההובלה, לעומת העלות הנוכחית במעבר קרני. צפי זה עורר חששות שעלויות ההובלה הגבוהות יותר, המוחרפות עוד יותר בשל העלייה העולמית במחיר החיטה, עלולות להביא לעלייה חדה במחירי קמח החיטה, שתהפוך מצרך יסוד זה למוצר שמעבר להישג ידם של מרבית המגזרים החלשים בחברה. העלייה במחיר תשפיע גם על ארגונים ממספיקים סיוע הומניטרי בעזה, המתמודדים כבר עתה עם אילוצים כספיים ניכרים, בשל הירידה ברמות המימון (ראו מסגרת).

רצועת המסוע במעבר קרני היא המתקן היחיד המאפשר העברת פריטים בתפזורת לרצועת עזה - דגנים (חיטה ומספוא) וחצץ. הרשויות הישראליות, בנימוק של שיקולים ביטחוניים, מפעילות את המתקן בדרך כלל יומיים בשבוע בלבד, משך הפעלה המאפשר העברת 240 מטענים בשבוע לכל היותר (מחצית לכל סוג של מוצר). הסתבר כי זמני פעולה מוגבלים אלה אינם מספיקים למתן מענה לביקוש קמח ולמספוא ברצועת עזה, וכי הם גורמים להאטה משמעותית של ההתקדמות במספר, המוגבל ממילא, של מיזמי בנייה שאישרו הרשויות הישראליות, בעקבות הקלת המצור ב-20 ביוני 2010.

במהלך החודש אישרו הרשויות הישראליות את כוונתן לסגור אחת ולתמיד את רצועת המסוע במעבר קרני. המסוע צפוי להיסגר במרס 2011, ברגע שיושלם פיתוחו של מתקן חלופי במעבר כרם שלום. חלופה זו תצריך נוהל "גב-אל-גב" כפול, דהיינו פריקת סחורות ממשאית ישראלית והעמסתן על משאית "סטרילית" (משאית שאינה מורשית לצאת את שטח המעבר), ומשם למשאית פלסטינית. אזורי המעבר שיוקצו לשינוע חצץ יאפשרו כניסה של

סגירת מעברי עזה גורמת לייקור עלויות הסיוע

מאז תחילת 2010 הפך מעבר כרם שלום, הממוקם ליד הצומת שבו נפגשים גבולות רצועת עזה, ישראל ומצרים, למעבר היחיד להעברת סחורות לסוגיהן אל תוך רצועת עזה. מצב זה נוצר בעקבות סגירתו של מסוף הדלק נחל עוז בינואר 2010, סגירת מעבר סופה, ששמש ליבוא חצץ, בספטמבר 2008, והסגירה הכמעט מוחלטת של מעבר קרני ביוני 2007, בעקבות השתלטות החמאס על עזה.

סגירת מעבר קרני - המעבר המסחרי הגדול והמשוכלל ביותר - והעברת הפעילות למעבר כרם שלום הטילה על הסיוע ההומניטרי עלויות כספיות כבדות נוספות. עלויות אלו נובעות משילוב של דרישות, לרבות אריזה מחדש של משלוחים במצעי אריזה בשל ההגבלות שמטילה ישראל על משלוח סחורות במכולות לרצועת עזה, והדרישה הנלווית להחזיר את המכולות הריקות לחברות השילוח בישראל; אחסון וטיפול ביניים בישראל; מערכת גב-אל-גב הכפולה במחסום; ומרחקי הנסיעה הגדולים יותר מנמלים ישראליים ומהגדה המערבית.

תוכנית המזון העולמית מעריכה כי השימוש במעבר כרם שלום עולה לסוכנות 66 דולרים ארה"ב לכל טונה מטריית של סחורות; סכום זה גבוה ב-41 דולרים ארה"ב מעלות העברת סחורות דרך מעבר קרני. על בסיס שנתי, תוכנית המזון העולמית וסוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם משלמות עלויות נוספות בסך ארבעה מיליוני דולרים על אחסנה, טיפול, הובלה, אריזה במצעים ונזק/אובדן הנגרמים כתוצאה מהעברת הפעילות למעבר כרם שלום.

כמות משקעים קטנה פוגעת במחיית חקלאים

בעונת המשקעים הנוכחית (ספטמבר עד מרס) סובל השפ"כ ממחסור בגשמים. בגדה המערבית נרשמו עד סוף ינואר רק 69 אחוזים מממוצע המשקעים הרב-שנתי (במצטבר מאז תחילת העונה). המצב ברצועת עזה גרוע עוד יותר, עם פחות משליש מהממוצע הרב שנתי (נכון ל-17 בינואר).¹⁹ מבחינת זמן, פיזור הגשמים היה חריג, הואיל ובחודשים אוקטובר ונובמבר 2010 לא נרשמה ירידת גשמים כלשהי.

בשל הבצורת נמנעו איכרים בשפ"כ מזריעה מלאה של גידולי בעל מסורתיים עיקריים, כמו חיטה ושעורה באדמותיהם. מי שכן זרעו מצפים ליכול דל מהרגיל, ובתי אב מסוימים אף שוקלים להפוך את שדותיהם לשדות מרעה. כן קיימים חששות במגזר גידולי הפירות, מאחר שפריחה מוקדמת מדי של עצי פרי מסוימים (במיוחד שקדים) צפויה להביא גם היא ליכול דל ב-2011. אם גם בחודשים פברואר ומרס לא ירדו כמויות גשם משמעותיות, ייפגע גם יכול הזיתים. מעריכים שכ-93,000 משפחות תלויות למחייתן בגידולי בעל ובעצי פרי.

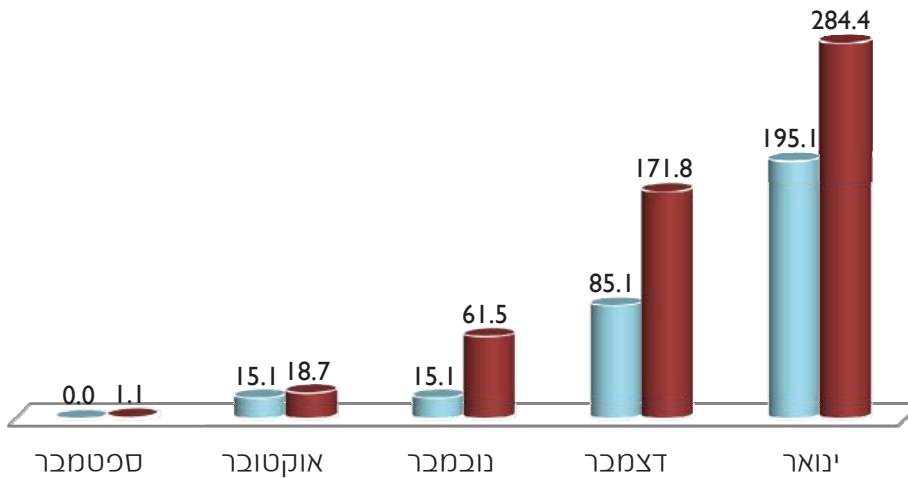
קהילות רועים, הפגיעות מלכתחילה, מתמודדות עם מצוקה נוספת, משום שכמויות הגשמים הדלות פוגעות בזמינות של שטחי מרעה וברמות המים בכורות האגירה, ומגבירות את הצורך לרכוש מספוא ומים במיכליות, שניהם יקרים מאוד, לקיום העדרים.²⁰ רועים רבים כבר דיווחו כי מכרו כמה מבעלי החיים שלהם בכדי לממן את ההוצאות הנוספות הללו. ההיצע הגבוה יותר בשווקים המקומיים הביא לירידה במחירי בהמות המשק. גם החלב ומוצריו נפגעו מהירידה בכמות המספוא ובאיכותו.

משרד החקלאות וארגון המזון והחקלאות עוקבים אחר הייצור החקלאי בשפ"כ. באמצע פברואר 2011 ייערכו סדנאות בשיתוף עם אגודות חקלאים, ברמת הנפה, במאמץ להגיע להבנה כוללת יותר של המצב העכשווי ולהודיע על יישום תוכניות תגובה. מאיוני 2011 הם עונת הקציר של יבולי בעל ועונת הפריחה של עצי הזית. בתקופה כה מכרעת, על הקהילה ההומניטרית להיות מוכנה ומצוידת מראש בתוכניות תגובה נאותות.

כמויות משקעים מצטברות - הגדה מערבית

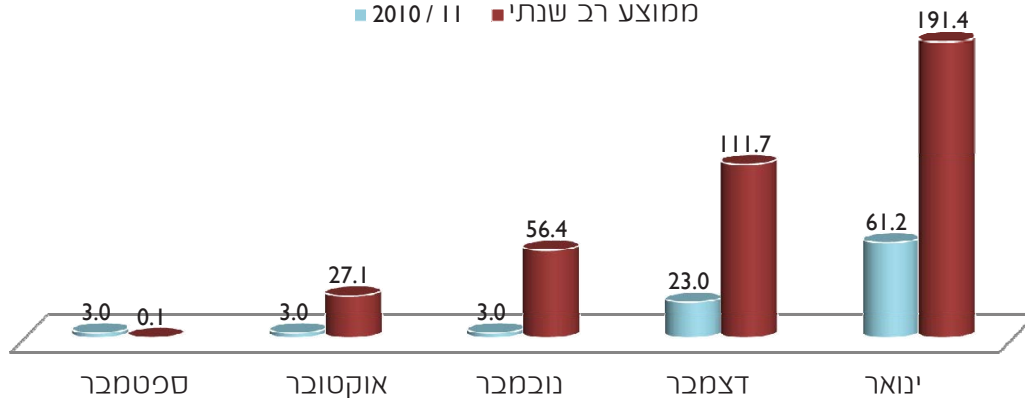
■ ממוצע רב שנתי ■ 2010 / 11

כמויות משקעים מצטברות - רצועת עזה

■ ממוצע רב שנתי ■ 2010 / 11

הערות

1. בנוסף על כך, במהלך חודש ינואר נהרגו שני נתינים מצריים בעת שניסו להיכנס באופן בלתי חוקי לישראל מעזה. לפרטים על כל אחד ממקרי ההרג במהלך החודש ראו הדוחות השבועיים בדבר הגנה על אזרחים של המשרד לתיאום עניינים הומניטריים (OCHA), המכסים את חודש ינואר.
2. אלה כוללים: אישה שנפטרה במרכז רפואי לאחר שאפיה גז מדמיע שירו כוחות ישראליים בהפגנה נגד הגדר באזור רמאללה (ה-1 בינואר); שני פלסטינים שנורו כשהתקרבו למחסום בצפון הגדה המערבית (ה-2 וה-8 בינואר); אדם שנורה בעת שישן במיטתו במבצע חיפושים ומעצרים בעיר חברון (ה-7 בינואר); ואיכר
3. שנורה כשעיבד את אדמתו בקרבת הגדר המפרידה בין ישראל לעזה (ה-10 בינואר).
4. החובה לחקור הפרות גסות של אמנות גינבה מעוגנת בסעיף 146 לאמנת גינבה הרביעית משנת 1949. הוועדה לזכויות האדם קבעה כי כשלון לחקור חשדות להפרות של זכויות האדם מהווה לכשעצמה הפרה של האמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות משנת 1966.
4. ראו "בצלם", "חוסר אחריות: מדיניות הצבא שלא לחקור הרג פלסטינים בידי חיילים", ספטמבר 2010 http://www.btselem.org/Download/201009_Void_of_Responsibility_Heb.pdf; "יש דין", "חריגים - העמדה

דיירים מבתיים ותוכניות התנחלות בשיחי גיראח: מקרה שמעון הצדיק, יוני 2009 (דוח עיר עמים, יוני 2009).

13. ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים, המעקב ההומניטרי, נובמבר 2010.

14. קטע זה של הדוח מבוסס בעיקר על מידע שהתקבל מ"במקום" - מתכננים לזכויות תכנון".

15. לעקירה בכפייה נודעות השלכות חמורות, פיסיות, חברתיות-כלכליות ורגשיות, בטווח המידי והארוך כאחד, על משפחות וקהילות פלסטיניות. למידע נוסף ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים בשפ"כ, "הגבלת המרחב: משטר התכנון והבנייה שישראל מיישמת בשטח C של הגדה המערבית", דצמבר 2009, http://www.ochaopt.org/documents/specialfocusdecember_21_12_2009_hebrew.pdf

16. צווי ההריסה הוזכרו בעתירה.

17. לפרטים נוספים על התכנון בשטח C, ראו "במקום", "התחום האסור: מדיניות התכנון הישראלית בכפרים הפלסטיניים בשטח C", יוני 2008, <http://www.bimkom.org/dynContent/articles/ProhibitedZone1.pdf>

18. לדברי הרשויות הישראליות, התקנת רצועת מסוע גדולה יותר שתשמש לשינוע חצץ מצויה כעת בשלבי תכנון.

19. עדכון משקעים של משרד החקלאות, ה-21 בינואר 2011.

20. לניתוח נוסף של הפגיעות של קהילת הרועים בשטח C ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים: "תוכנית התגובה ההומניטרית לשטח C - דף נתונים", OCHA, אוגוסט 2010, http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_area_c_humanitarian_response_plan_fact_sheet_2010_09_03_hebrew.pdf

לדין של חיילי צה"ל באינתיפאדה השנייה ולאחריה, <http://www.yesh-din.org/sys/images/File/Exceptions%20-%20full%20report%20%5BHebrew%5D.pdf>

5. "בצלם", שם, עמ' 51.

6. ראו המשרד לתיאום עניינים הומניטריים, "חסרי מגן: אלימות מתנחלים נגד אזרחים פלסטינים ורכושם" דצמבר 2008, http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_settler_vilonce_special_focus_2008_12_18_hebrew.pdf

7. "יש דין", "אכיפת החוק על אזרחים ישראלים בגדה המערבית", דף נתונים, יולי 2008.

8. דוח של ועדת מומחים בלתי תלויים בנושא המשפט ההומניטרי הבינלאומי ומשפט זכויות האדם; המומחים נתבקשו לבדוק ולנטר הליכים וצעדים מקומיים - משפטיים ואחרים - שנגקטו על ידי ממשלת ישראל והרשויות הפלסטיניות - שם, סעיף 101.

9. ראו למשל "דוח צוות הבדיקה של האו"ם בנושא העימות בעזה" (דוח גולדסטון), ספטמבר 2009, עמ' 509.

10. לפרטים נוספים על תופעה זו ראו: המשרד לתיאום עניינים הומניטריים ותוכנית המזון העולמית, "בין הגדר לסדן - ההשפעה ההומניטרית של ההגבלות שמטילה ישראל על גישה לאדמות וליים ברצועת עזה", אוגוסט 2010, http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_special_focus_2010_08_19_hebrew.pdf

11. ראו תוכניות בניין עיר 11536 ו-2591, המובאות בדוח עיר עמים, "פינוי דיירים מבתיים ותוכניות התנחלות בשיחי גיראח: מקרה שמעון הצדיק", יוני 2009, http://www.ir-amim.org.il/_Uploads/dbsAttachedFiles/SheikhJarrahReportHeb.doc

12. על פי תביעה 12705, שהוגשה לוועדת התכנון המקומית בירושלים בינואר 2008, התוכנית כוללת לפחות 200 יחידות דיור. ראו Seizing Control of Space in East Jerusalem (M. Margalit, June 2010) וכן "פינוי

ברשימה המפורטת לעיל ארגוני וסוכנויות או"ם וארגונים הומניטריים מקומיים ובינלאומיים המשתתפים בקבוצות עבודה מגזרית ומספקים בעקביות מידע עבור דו"ח המעקב ההומניטרי:

United Nations Children's Fund (UNICEF), United Nations Development Programme (UNDP), United Nations Development Fund for Women (UNIFEM), United Nations Educational Scientific and Cultural Organization (UNESCO), United Nations Food and Agricultural Organization (FAO), United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), United Nations Office for the High Commissioner of Human Rights (OHCHR), United Nations Population Fund (UNFPA), United Nations Relief and Works Agency for

Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), United Nations Special Coordinator for the Middle East Peace Process (UNSCO), World Food Programme (WFP), World Health Organization (WHO), Al Haq, Badil, Save the Children (UK), Defence for Children International - Palestine Section (DCI-PS), Oxfam GB, Palestine Hydrology Group (PHG), Campaign for the Right to Enter, ACF-E, AAA, ACP, ACAD, and members of the Temporary International Mechanism (TIM).

*לפרטים ולמידע נוסף פנו אל יחזקאל ליין, דוא"ל: lein@un.org טל: 02-5829962

הנוסח המחייב הוא הדוח המלא בשפה האנגלית; לקריאתו פנו לאתר OCHA:

http://www.ochaopt.org/documents/ocha_opt_the_monthly_humanitarian_monitor_2011_02_11_english.pdf